

**Fővárosi Ítélőtábla
mint másodfokú bíróság
2.Mpkf.35.067/2022/3.**

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság a Bárány Balázs Péter elnök által képviselt **Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete** (1047 Budapest, Bem utca 24.) kérelmezőnek – a dr. Béres Attila kamarai jogtanácsos által képviselt **Magyar Állami Operaház** (1061 Budapest, Andrásy út 22.) kérelmezett ellen konzultációhoz fűződő jog megsértésének megállapítása tárgyában indult nemperes eljárásban a Fővárosi Törvényszék 1.Mpk.75.080/2022/7. sorszámú végzésével szemben a kérelmezett által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A le nem rótt 7.000 (hétezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság határozata

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. április 21-én meghozott 1.Mpk.75.080/2022/7. sorszámú végzésében megállapította, hogy a kérelmezett a 2022. március 25-i konzultáció során a megfelelő képviseletét nem biztosította, ezzel megsértette a konzultáció szabályait.
- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a kérelmező 2022. március 19-én levélben kezdeményezett konzultációt, amelyet a kérelmezett 2022. március 25-re hívott össze. A konzultáción a kérelmezettet dr. Stubendek Piroska humánpolitikai osztályvezető-helyettes képviselte.
- [3] A kérelmezett 2021. június 23. napján elfogadott 497-1/2021/JOG számú Szervezeti és Működési Szabályzata (a továbbiakban: SzMSz) 12.2. h) pontja szerint a főigazgató-helyettes a működési tevékenység operatív irányításához kapcsolódó feladatkörében kapcsolatot tart az érdekképviselők és az üzemi tanács képviselőivel. A 12.9.2. h.) pont alapján a főigazgató-helyettes a jogi és humánpolitikai osztályvezető irányításával a humánpolitikai osztályvezető-helyettes munkakörének kialakításán keresztül részt vesz a szakszervezetekkel, üzemi tanáccsal folytatott tárgyalásokon, konzultáción és a főigazgató-helyettes által meghatározottak szerint képviseli a munkáltatót és közvetíti annak álláspontját.
- [4] Az elsőfokú bíróság alaposnak találta a kérelmet a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 233. § (2) bekezdése alapján, mivel a megfelelő képviseletre vonatkozó törvényi követelmény a kérelmezett részéről nem valósult meg. Ezzel kapcsolatban hivatkozott az Mfv.II.10.683/2013/4. számú végzésre, amelyben a Kúria a konzultáción történő képviselettel kapcsolatban azért nem találta megfelelőnek a munkáltató képviseletét, mert a konzultáción részt vevő meghatalmazott nem rendelkezett döntési jogosultsággal.
- [5] Jelen ügyre vonatkozóan az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy dr. Stubendek Piroska a humánpolitikai osztályvezető-helyettes önálló döntésre nem volt jogosult, csupán az SzMSz

alapján a főigazgató-helyettes által meghatározottak szerint képviselhetette a munkáltatót és közvetíthette annak álláspontját.

- [6] A konzultáció rendeltetése, hogy a szociális partnerek megfelelő képviselet mellett folytathassanak érdemi eszmecserét. Ahhoz, hogy ez a jogintézmény a szerepét ténylegesen betöltse, szükséges annak megfelelő előkészítése, az időpont pontos meghatározása és döntési jogosultsággal rendelkező képviselet biztosítása. Ez utóbbi feltétel nem valósul meg abban az esetben, amennyiben a konzultáción döntési jogkörrel nem rendelkező személy képviseli valamelyik felet. Mindez az Mt. 233. §-ban meghatározott szabályok megsértést eredményezte, ezért a kérelmező kérelmét az elsőfokú bíróság alaposnak találta.

A kérelmezett fellebbezése

- [7] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést és annak megváltoztatásával a kérelmet elutasító érdemi döntés meghozatalát kérte.
- [8] Álláspontja szerint nem sértette meg a konzultáció során az Mt. 233. § (2) bekezdésében foglalt szabályokat. Figyelembe kellett venni, hogy a kérelmező 2022. március 19-i levele nem megállapodásra vonatkozott és nem is tartalmazott olyan témakört, ami megállapodás tárgya lehetne. Abban a kérelmező öt kérdésre hivatkozott, azonban ezek megállapodással záruló rendezése érdekében nem fejtette ki érdemben az álláspontját sem a levélben, sem a konzultáció során. Az elsőfokú bíróság ezzel a kérdéssel egyáltalán nem foglalkozott, tévesen nem tulajdonított jelentőséget a konzultáció iránti kérelem tartalmának.
- [9] A kérelmezett fellebbezésében az elsőfokú bíróság határozatában is megjelölt kúriai döntésre hivatkozva kifejtette, a kérelmezőnek kellett bizonyítania, hogy adott megállapodás megkötése azért nem volt lehetséges, mert a munkáltató képviselete nem volt megfelelő. Az elsőfokú bíróságnak a határozata indokolásában arra is ki kellett volna térni, hogy miért nem fogadható el jogszerűnek a humánpolitikai osztályvezető-helyettes eljárása. A részére szóló meghatalmazás egyértelműen tartalmazta, hogy jogosult volt a munkáltató képviseletében eljárni, érdemi tárgyalást folytatni, nyilatkozatot tenni. Az elsőfokú bíróság arra sem tért ki határozata indokolásában, hogy a nyilatkozattétel joga, miért nem foglalja magában a döntés meghozatalának lehetőségét.
- [10] Az elsőfokú bíróság úgy tett megállapítást a humánpolitikai osztályvezető-helyettes jogkörére vonatkozóan, hogy erre vonatkozóan a kérelmezett az elsőfokú eljárás során nem nyilatkozott. A humánpolitikai osztályvezető-helyettes konzultációra vonatkozó meghatalmazása alkalmas volt arra, hogy a kérelmező levelében írt témakörökben a felek véleménycserét és párbeszédet folytassanak. Amennyiben a kérelmező valamely megállapodás tartalmára vonatkozó információt is rendelkezésre bocsátott volna, abban az esetben – gyakorlati foglalkoztatási kérdésekre tekintettel – a kérelmezett képviselője döntést is hozhatott volna.
- [11] Nem életszerű, hogy a szakszervezet konzultációra vonatkozó valamennyi kezdeményezésére a közel 1200 főt foglalkoztató kérelmezeti intézmény főigazgatójának vagy főigazgató-helyettesének kell megjelennie. Ennek is jelentősége van a képviselet vizsgálatánál. Az elsőfokú bíróság úgy fejtett ki jogi érvelést a kérelmező kérelmével kapcsolatban, hogy nem vizsgálta a megállapodás lehetőségét, tartalmát, illetve azt a kérdést, hogy egyáltalán miről lehetett megállapodást kötni.

A kérelmező észrevétele

- [12] A fellebbezésre tett észrevételében a kérelmező az elsőfokú bíróság határozatának helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a konzultáción résztvevő képviselő meghatalmazása nem volt alkalmas az Mt. 233. §-ának megfelelő véleménycserére, párbeszéd lefolytatására sem, hiszen megállapodás megkötésére az SzMSz értelmében és a konkrét meghatalmazás alapján sem volt jogosult. A konzultáció során a kérelmezett képviselője ezt a tényt nem vitatta.
- [13] A kérelmezett csupán arra hivatkozott a perben, hogy a magas munkavállalói létszámra tekintettel a főigazgatónak, illetve a főigazgató-helyettesnek nem áll módjában az egyes konzultációkon személyesen részt venni. Ebből következően viszont a kérelmezett képviselői csupán olyan nyilatkozatokat tudtak tenni a konzultációk során, hogy a szakszervezet véleményét továbbítják a kérelmezett vezetősége felé, illetőleg ismertetik a kérelmezetti álláspontot.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [14] A kérelmezett fellebbezése nem alapos.
- [15] Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg, az irányadó jogszabály helyes értelmezésével helytálló érdemi döntést hozott.
- [16] Az Mt. 233. § (2) bekezdése értelmében a konzultáció lefolytatásakor biztosítani kell a felek megfelelő képviseletét, a közvetlen, személyes véleménycserét és érdemi tárgyalást kell folytatni.
- [17] A kérelmező az eljárást megindító kérelmében arra hivatkozott, hogy a 2022. március 25-i konzultáció során a kérelmezett „megfelelő képviselete” nem volt biztosított. A kérelmezett az ellenkérelmében megfelelőnek tekintette dr. Stubendek Piroska eljárását arra hivatkozva, hogy meghatalmazással rendelkezett a konzultáció lefolytatására. Ezzel összefüggésben az SzMSz. 12.9.2.pont h) pontja rendelkezéseire utalt.
- [18] Az elsőfokú bíróság mindezeket figyelembe véve helyesen foglalt állást a képviselettel kapcsolatban meghatározott törvényi rendelkezés megsértését illetően. Irányadó volt az elsőfokú bíróság határozatában megjelölt Mfv.II.10.683/2013/4. számú végzés, mivel abban a Kúria a konzultáció témájához kapcsolódó döntés meghozatalára való jogosultság fennállását alapvető kérdésnek tekintette.
- [19] A Fővárosi Ítéletábla 2.Mpkf.35.132/2020/2. végzésében ugyanezen felek között konzultációs jog megsértésének megállapítása tárgyában már kifejtette, hogy a jogszabály alapján a párbeszéd, a véleménycsere, a konzultáció, az érdemi tárgyalás szinonim fogalomként kezelendők, vagyis a konzultáció során mindenképp érdemi párbeszédnek kell történni a szociális partnerek között. Érdemi tárgyalásra viszont csak akkor kerülhet sor, amennyiben mindkét fél képviselete megfelelő, mert ebben az esetben tölti be a jogintézmény a jogszabályban meghatározott szerepét. A konkrét ügyben a kérelmezett azzal a magatartásával, hogy a konzultáción döntési jogkörrel nem rendelkező humánerőforrás gazdálkodási-osztályvezető útján képviseltette magát, megszegte a konzultáció képviseltre vonatkozó szabályait, hiszen emiatt nem volt lehetőség érdemi véleménycserére. Ennek

- megítélésekor nem volt jelentősége emiatt annak, hogy a konzultáció során felmerült-e valódi döntést igénylő javaslat.
- [20] Az ítéltábla a fenti határozatában kifejtetteket, figyelemmel a kúriai döntésre is irányadónak tekintette jelen jogvitában.
- [21] A kérelmezett a fellebbezésében csupán állította, hogy a konzultáción őt képviselő humánpolitikai osztályvezető-helyettes a konzultáció iránti kérelemben felvetett bármely kérdésben megállapodás megkötésére jogosult volt, ezt alátámasztó bizonyítékot azonban az elsőfokú eljárás során nem csatolt és e tárgyban egyértelmű nyilatkozatot sem tett.
- [22] A kérelmező fellebbezésének 6. és 7. pontjában rögzítettekkel kapcsolatban a másodfokú bíróság szükségesnek tartja kiemelni, hogy a jogszabályból a konkrét konzultáció tárgyához szükséges szintű képviselet biztosítása következik. A jelen esetben azonban sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében nem hivatkozott a kérelmezett olyan bizonyítékra, amely alapján azt lehetett megállapítani, hogy a humánpolitikai osztályvezető-helyettes a munkáltató előre meghatározott álláspontján kívül annak megváltoztatására, vagy esetleg döntés meghozatalára is felhatalmazást kapott. Emiatt tévesen hivatkozott a kérelmezett a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmezetti nyilatkozat hiányában állapította meg, hogy nem volt lehetőség megállapodásra a konzultáció során.
- [23] Mindezek alapján az ítéltábla a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Pnptv.) 1. § alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 389. § és 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését – helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

Záró rendelkezések

- [24] A felek a fellebbezési eljárás során nem számítottak fel perköltséget, ezért e tárgyban a másodfokú bíróságnak nem kellett határoznia a Pp. 81. §, 82. §, 83. §-a értelmében.
- [25] A kérelmezett eredménytelenül fellebbezett, azonban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv) 5. § (1) bekezdése értelmében személyes illetékmentesség illeti meg, melyre tekintettel a kérelmezettet terhelő fellebbezési illetéket a Pp. 102. §-a értelmében az állam viseli.
- [26] A másodfokú bíróság a fellebbezést az Mt. 289. § (2) bekezdésben meghatározott határidőben, tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest 2022. június 2.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

bíró

előadó bíró